

BELFÖLD | VÉLEMÉNY | NÉZŐPONT | KÜLFÖLD | TÖZSDE | GAZDASÁG | KULTÚRA | KRÓNKA | SPORT | MELLÉKLET | LÁTÓ-TÉR

MN Mail

A Magyar Nemzet ingyenes e-mail szolgáltatása

A Magyar Nemzet internetes kiadása. Kiadja a Nemzet Lap- és Könyvkiadó Kft.

» Magyar Nemzet Online

→ **Hétvégi magazin**

Sport

Arsenal-veréssel ugrott meg a Manchester

Nehéz hatodik hely

Braun bronzérmes szerzett, kvótát nem

Finálé negyedszer

Röviden

Belföld

SZDSZ-többség a szakítás mellett

Visszahelyeznék jogaiba a Lipótmező

Gyurcsány bízik a kicsikben

Felbontanák a szerződéseket

Kismamamenet a BKV-kedvezményért

Külföld

Kitelepítettek ügye: német dicséret

Az UCK véres milliói

Lassuló terjeszkedés

Szociális tüntetés

Horvátországban

Napi sajtószemle

Gazdaság

Körbezárt Európa

Milliók kedvezményre

Kivándorolhat a tőke

Cselévilág kapujában

Ferihegyen a Malév sem szárnyal

Kultúra

Az ellenszenves Don Carlos

A pannon lelki táj és a múzsai tett

Izlandi filmek győzelme

Egy Bartók-átirat

ősbemutatója

A népművészet tavaszi seregszemléje

Kultúra

Folyóirat | Film | Média | HangKép | Irodalom | Klasszikus | Opera | Reklám | Pinceszor | Rádió | Szélszóra | Színház | Televízió

Pósa bácsi megőrizte a magyar nyelvet

2007. április 2. 01:00

Pósa Zoltán

OLVASÓ

Pósa Lajosnak két kötete is megjelent a közelmúltban. Legutóbb, a hetekben válogatott meséit Sepsiszentgyörgyön a Társ Kiadó adta ki. Pósa Lajos a dédnagybátyám, akinek verseit, meséit gyermekkoromban nagyon szerettem. Hála édesapámnak, aki a tiltás ellenére a kezembe adta.

Kit is tisztelhetünk Pósa Lajosban, akit a pártállami években csak régi könyveket, Az Én Újságom lapjait forgatva, tiltott csemegeként olvashattunk? Pósa Lajos költő és hírlapíró 1850. április 9-én született Radnóton, Gömör vármegyében. Középkorúait Rimaszombatban, majd Sárospatakon, a nagynevű református kollégiumban fejezte be. 1883-ban kinevezték a szegedi színház titkárnak, 1889-ben már országos reputációval rendelkező gyermekköltőként hívta őt a fővárosba a Singer és Wolfner Kiadó. Ekkor alapították meg Az Én Újságom című gyermekirodalmi folyóiratot, amelynek Pósa Lajos 1914-től haláláig a főszerkesztője volt.

Mit köszönhetünk Pósa Lajosnak? Felnettverseivel divatba hozta a fin de siècle évadján, a bús-borongós századvége apokaliptikus hangulatában az életörömet. A felvidéki, a hegyvidéki, az erdélyi, az alföldi magyar tájak szeretetét. Azt, hogy a hazaszeretet, a szülői iránti határtalan tisztelet, az élet értékeinek megbecsülése és mindenekelőtt a feltétel nélküli istenhit vezérelheti vissza az egyetemes pusztulás apokaliptikus örvényeiről. Pósa Lajos verseinek egyszerűségével, tiszta ritmusképleteivel, kalács- és cipóillatú, egészséges vidékiséggel a millenniumi, a XIX. század végi és a XX. század eleji Magyarország egyik lehetséges képét tárja elénk. Hazudnak azok, akik állítják: Pósa idealizálta a korszakot. „Szegény ember dolgát boldog Isten bírja” – e sora talán mindenkinél pontosabban festi meg a korszak baljós arculatát is. Azt, hogy vannak-voltak emberek az Osztrák–Magyar Monarchia virágzásának évadján, akik lemaradtak az akkori, századfordulós, millenniumi díszhintőről.

Pósa Lajos felnőtt- és gyermekköltészetétől elvitathatatlan a korszakos jelentőség ténye. Kortársai közül nem kevesen akarták Nobel-díjra felterjeszteni. Így ír Bródy Sándor az 1914-es gyűjteményes Pósa-kiadás előszavában: „Ha Burns írta volna ezeket a verseket, ma az egész világ tapsolna Pósa Lajosnak. Él még közöttünk egy poéta, aki a magyarság dolgában és érdekében többet tett egymaga, mint az összes Emkék. Ő csinálta meg azt a jó tréfát, hogy ma, Budapesten, de más helyeken is, az apák és nagyapák nem tudnak beszélni a gyermekeikkel és az unokáikkal, mert ezek úgy beleszerettek abba a nyelvbe, amelyet Pósa írt nekik, hogy nem akarnak németül tanulni és írni.”

Bizony, Pósa Lajos kiszorította az előző századvég Magyarországból az idegenszerű fordításirodalmat, az idegen szellemet. A gyermekirodalmon keresztül tette magyarrá a soknemzetiségű Budapestet. Ezért kellett bűnhődnie az internacionalista orosz-szovjet bolsevizmus negyvenöt esztendején át. És ezért hallgatnák agyon őt nagyon sokan még ma is, az újjáéledt kozmopolitizmus évadján, amikor árad a kereskedelmi televíziós csatornákból, a videofilmekből, a multiplexekből a jellegtelen globalizáció és a minden korábbinál elsőprőbb agresszivitás kultusza.

(Pósa Lajos meséi. Társ Kiadó, Sepsiszentgyörgy, 2007. Pósa Lajos versei, Kráter Kiadó, 2006.)

Küldés e-mailben | Szóljon hozzá a fórumban | Nyomtatható verzió

Lap teteje | Impresszum | Médiaajánlat | Oldaltérkép | Archívum

Magyar Nemzet

- A Magyar Nemzet internetes kiadása
- Kiadja a Nemzet Lap- és Könyvkiadó Kft. • Tel: 476-2131
- E-mail: szerk@magyarnemzet.hu • HU ISSN 1418-155X
- Copyright Magyar Nemzet 2001-2007
- Hibabejelentés: uzem@mno.hu

Fizessen elő most